

Vydává vlastním nákladem český lid. Rozšiřuje a rozmnožuje se obezřetně mezi důvěryhodnými přáteli. Každé opomenutí a neopatrnost mohou být řešimem stihány.

ÚHOR 1972

Rudý teror

Předpověď se vrchovatě naplnila. Když jsme předpovídali, že Husákoví se nedá věřit ani slovo, zvláště pak ne to, že u nás politické procesy nebudou, poukazovali někteří na to, že jeho vlastní kriminální zkušenost ho přiměje k tomu, aby jim zabránil. Avšak stovky zajištěných a razie proti politicky angažovaným lidem v lednu a na začátku tohoto měsíce ukazují, že Husák odhodil i svůj poslední slib.

I když mezi zatčenými jsou pokrokoví evangeličtí kněží a několik lidí bez stranické příslušnosti, postihly represe především bývalé komunisty, čestné lid, kteří buď se strany vystoupili, nebo z ní byli pro svůj zásadní postoj po srpnu 1968 vyloučeni. Rozsah zatčení přesáhl jen v Praze dvě stě osob, dalších více než sto lidí bylo zajištěno v krajích. I když pro nedostatek důkazů a pro prudký odpor mezinárodní pokrokové veřejnosti byla mezitím většina zajištěných propuštěna, nemění to nic na skutečnosti, že režim, který se holděbá svou konsolidovaností a podporou lidu, chce vládnout teroristickými nezákonnými metodami. Začátkem února byla proto do ruzyňské věznice svezena rozsáhlá společnost, jejímž společným znakem bylo to, že šlo především o bývalé komunistické funkcionáře, kteří se odmítli pokorit/k brněnskému J.Šabatovi přibyl další člen krajského vedení v r.1968 A.Černý a bývalý rektor vysoké stranické školy a člen ÚV M.Hübl, bývalí funkcionáři MŠV KSČ v Praze J. Litera a A.Dorn, bývalý vedoucí oddělení svodných informací ÚV J.Kašpar a mnoho dalších, a bývalé komunistické novináře, kteří nechtěli uznat své "pomyšlení"/např. J.Hochmann, V.Nepraš z Reportéra, K.Kyncl, Č.Suchý, J.Dienstbier, J.Fredl z rozhlasu a další/a o přední čs.vědecké pracovníky, kteří v souladu se svým akademickým slibem tvrdili, že 2x2 je 4 a se osm a půl. Mezi nimi byli např. filosof a býv. člen ÚV Karel Koeik, Jar.Klofáč, Karel Kaplan/historik a tajemník Pillerovy komise, která zkoumala zločiny z 50.let, v nichž tak významnou roli hráli sovětští poradci/, František Šamalik-politolog a docent na právnické fakultě, Robert Kalivoda, Luboš Sochor, historikové Karel Bartošek a Josef Belda, kteří přibylí k již vězněnému J.Tesařovi aj. O morálním profilu této akce svědčí, že mezi zajištěné se dostal i syn bývalého tajemníka KSČ popra veného v 50.letech Rudolf Slánský ml. a syn dalšího popraveného Jan Šlिंग, ten dokonce i se svou ženou a její matkou, převálečnou členkou KSČ.

Tento teror vyvolal zděšení především mezi těmi západními KS, které nejsou zcela poplatny sovětskému vedení. V britském Morning Staru vyšel komentář, zděrazňující, že bojují-li komunisté za propuštění Angely Davisové, musí stejně rozhodně bojovat i za propuštění J.Šlिंगa, jehož matka je Angličanka, a několik desítek světových organizací, odborů, svazů novinářů atd. protestovalo proti této justiční svévoli. Intervenovala i francouzská a italská KS, jimž se dostalo od Husáka ujištění, že žádní komunisté zatčení nejsou/formálně měl pravdu: napřed všechny vyloučili/a že nejsou žádné procesy nebo zatýkáni v souvislosti s událostmi r.1968. V této věci už Husák lhal i formálně: odsouzení novináře J.Lederera za kritický článek o Polaku/kritika je v naprostém souladu i s dnešním hodnocením prvního tajemníka PSDB E.Gierka/ho usvědčuje. Ostatně i sama "organizace" procesu s Ledererem svědčí o špatném svědomí spravedlnosti režimu: Lederer byl před procesem zatčen, aby mu obsílka k procesu mohla být doručena ve vězení a tak nemohl ani své rodině sdělit, kde a kdy se bude proces konat. Veřejné přelíčení se tak mělo stát neveřejným. Dokonce místo procesní síně neznal ani Ledererův obhájce, který byl k procesu přivezen se zpožděním a do místnosti obsazené do posledního místa nakomandovanými účastníky ze stranických organizací. Přesto však byla obžaloba v procesu rozřazena na padrť a i přítomní prověřeni byli pak překvapeni, když Lederer dostal dva roky. Musel je dostat: usnesli se na tom na ÚV KSČ. Proti řádění bezpečnosti protestovala veřejně italská KS v Unitě. Vyjádřila

i rozhořčení nad zatčením levicově orientovaného novináře Ochetta, který byl zatčen/podle 0.vlastního přiznání/za to, že mu Hübl předal k uveřejnění dva články. Unita napsala, že zatčení levicového katolika, jak doufá, bude uznáno za přehmat - nakonec byl propuštěn do Itálie.

Mezinárodní odpor vedl k propuštění většiny zadržovaných, ukazuje však na metody, jimiž chce bezpečnost a strana-nebo aspoň její vlivná část-nyní v ČSSR vládnout. Kolují dva pokusy o vysvětlení této akce, jež přinesly ČSSR ze světa další ostudu/proto podrážděný defenzivní úředník Rudého práva Buržoasní propaganda-pravda z 24.2.72/:jednak že je výsledkem pokračujícího boje mezi Indrou o to, zda je či není v ČSSR konsolidace/Indra tvrdí a hlásil to i v Moskvě, že není, a přes své lidi v bezpečnosti se to snaží masovým zatýkáním dokázat; v tom prý ho podporuje Vasil Bilak, který snad sám dal Kaskovi příkaz k tomuto teroru-jeho rozsah prý vyvolal v Husákově sekretariátě zděšení a proto se po dvou-čtyřech dnech počet zatčených korigoval/,jednak že zatýkání bylo provedeno na příkaz z Moskvy a inspirováno samotným Husákem, jako důkaz, že ČSSR má pevně v hrsti.K propuštění velké části zatčených prý došlo poté, co zase sama Moskva intervenovala, neboť se nepodařilo vlnu represí udržet v tajnosti a vyvolala velké protestní hnutí.A Moskva před konferencí o bezpečnosti v Evropě, na které jí velmi záleží, chce vystupovat jako představitel tábora, v němž je klíč, pořádek, demokracie a zákonost.

Při jednání sovětského vedení s předsednictvem KSČ prý Brežněv vytýkal, že se z usnesení i akcí KSČ dostává indiskrecí mnoho věcí do ciziny a vyvolává pak rozkol mezi bratrskými stranami, což není ani v sov., ani v čs.zájmu.Někteří to vysvětlovali tím, že se např.neví, co říká Auersperk stranickým delegacím ze západu, když je vyprovází k letadlu apod.Protože Auersperk, vedoucí mezinárodní odd.ÚV KSČ byl zrovna nemocen, rozšířila se fáma, že je internován jako italský špion.Příhoda sama je směšná, ale ukazuje na bratrské vztahy v samém dnešním vedení.Nepřekvapuje proto, že Husáka kritizoval před Brežněvem i Chňoupek, syn bývalého četnického velitele na Slovensku a vytýkal mu polovičatost.Chňoupek míří vysoko, i ministerstvo zahraničí je mu málo a zdá se, že mu v Moskvě stále raději popřávají sluchu.Husák byl napaden i Korčákem, který jménem některých českých ekonomů vytýkal, že Husák slibuje neuváženě na Slovensku různé investice, které už nyní převyšují předpokládaný rozsah výstavby stanovený 14.sjezdem, o mnoho miliard.Výsledkem je zatím zamrznutí výstavby automobilového závodu na Slovensku, Husákem už slíbeného, a stavba petrochemického závodu, která se nebude také realizovat.

Osvobďte Angelu v USA-a další nevinnější v Československu!

Zdá se, že Angela Davisové prokážou, že propašovala do soudní síně zbraně, kterými byl zastřelen soudce a další lidé.Přesto se asi nezmýlíme, když řekneme, že hlavním důvodem zatčení je to, že A.Davisová je komunistka.Žádnému z politických vězňů v ČSSR nemohou dokázat žádnou manipulaci se zbraněmi, natož s takovými, jimiž byl někdo zabit.V tom jsou čs.zatčení jiní.Stejní jsou však v dalším: je to jsou většinou také komunisté, byť z KSČ vyloučení. Angela Davisová, za níž celý soc.tábor a pokrokový svět bojuje, má ve vězení vyhrazeny dvě místnosti, z nichž druhá slouží jako knihovna a pracovna.Právě v této místnosti napsala A.Davisová svou knihu, která nedávno v USA vyšla.

V této místnosti může přijímat členy své rodiny, přátele, ba i cizí novináře, a také toho práva využívá.Přijala a poskytla interview i žurnalistům ze soc zemí, kapitalistická justice umožnila dokonce i vstup novináři z televize NDR, ze země, s níž nemají USA ani diplomatické styky.Tento rozhovor otisklo i Rudé právo.

Představte si, že by New York Times vyslal svého reportéra k zaznamenání přátelského rozhovoru s Jiřím Hochmannem v čs.vězení nebo že by italská televize natáčela se zatčeným Milanem Hüblem v Ružyni! A to je socialistická spravedlnost na vyšší úrovni, než třídní prohnílá kapitalistická justice a práva člověka v socialismu jsou daleko důkladněji zabezpečena, než práva lidí v imperialistickém táboře!

Asi jsou zabezpečena tak důkladně, že k nim nikdo nemůže.

Čelem k ekonomice-a ne čelem do úzkostí.

Účerové zasedání ÚV KSČ opět/přes předcházející spokojené fanfáry/zjistilo že to s naším hospodářstvím není moc valné a že se musí víc pracovat. Budou tedy zase aktivity, schůze, shromáždění a hlavně závazky. Porostou brigády socialistické práce a budou houstnout výzvy-jako ta z n.p. Mářadí: v televizi ukázali nejdříve pána v bílé košili, který od psacího stolu s kytkou a záclonami za zády kázal, jak se to musí zintenzivňovat a potom, zřejmě chybou režie, ukázali také dílny, kde se to zintenzivňování provádí. Byla to otrěsná špinavá pracoviště, dílny plné nepořádku, strážje nezabezpečené proti zranění, ženy musely rukama sahat pod lisu, výrobků tam byly hromady, ale lidé se tam mohli přizabít. Byl to nejpoučňavší pořad naší televize k situaci v čs. hospodářství

Jsme samozřejmě pro to, aby se pracovalo. I aby se hodně pracovalo. Ale především jsme pro to, abychom z té práce něco měli. Neboť i když dělník bude pracovat do strhání a plnit normu na tisíc procent a jeho výrobky budou ležet ve skladě nebo se odvezou do šrotu, pak to k ničemu není. Zrovna tak není k ničemu, když se vyrábí zboží, které nikdo nekupuje. To se může plně výroby plnit do aleluja a národ i stát mohou při tom neustále chudnout-což je ostatně právě případ Československa. Výzkumná pracoviště odborů i jiná už před lety zjistila, že výkony pracovníků v průmyslu i stavebnictví jsou u nás stejné, a často i lepší než třeba v Anglii, Francii nebo USA-za předpokladu, že má dělník stejné nářadí, stejné zařízení, stejně fungující přísun materiálu jako v uvedených zemích. Výkonost proti sovětskému průmyslu a stavebnictví byla v průměru o 80% vyšší. Problém tedy není v tom, že by lidé nedělali/i když jsou také takové případy/, ale že jim celá organizace našeho hospodářství dělat neumožňuje. O to se snažila nová ekonomická soustava, okupací, sovětským tlakem i Husákovým vedením zavržená.

Jistě, Husákoví ekonomové se mohou pochlubit některými úspěchy. ČSSR má např. nejkvalifikovanější topiče na světě. U kotlů pracují doktoři, profesori, docenti, kandidáti věd, historici, politologové, sociologové, novináři, ba i ekonomové. Radost z tohoto nesporného prvenství kalí trochu skutečnost, že zase máme nekvalifikované vedení.

Také produktivita nesporně vzrostla: v r. 1968 poslalo 99 Pragováků dopis do SSSR. Letos televize oznámila: "300 Pragováků, kteří v roce 1968 napsali známý dopis 99 navštívilo na pozvání sovětské vojenské jednotky v Žilovicích Škoda, že se stejně úspěšně nerozmnožují byty. Pravice tu musela strašně řádit, když se do dnes nepodařilo zvednout jejich přírůstek! A nepřítelé socialismu toho využívají a tvrdí, že to svědčí o neschopnosti dnešního vedení.

E. Goldstücker o Procházkově knize

Ve Spieglu 14.2.72 recenzuje E. Goldstücker německé vydání knihy J. Procházky s doslovem P. Kohouta, který tvoří jeho řeč nad přítelovým hrobem. Politika pro každého vyšla v NSR pod titulem Dokud nám zbývá čas a Goldstücker o ní říká, že vznikla na sociální objednávku, že si jí vyžádal vývoj i lidé naší země. Procházka, který prošel složitým vývojem od nadšeného svazáckého funkcionáře až k bojovníku za socialismus s lidskou tváří, byl postaven před volbu, která stojí před každým angažovaným intelektuálem ve stalinském režimu: Buď být cynickým oslavovatelem nebo se stát tribunem lidu. "Opravdu říká Goldstücker-se muselo stát něco obudného se socialismem. S tím socialismem, který považuje snahu lidu stát se dospělými občany socialistického společenství a nikoli manipulovanými poddanými, za nebezpečné a brutálně je potlačuje. Který dokonce ty, již tomuto snažení dali výraz, barbarsky pomlouvá a pronásleduje až na pokraj hrobu někdy i za hrob. 21. srpen 1968 nemůže být a nebude posledním slovem světové historie. Naše morálka a láska k pravdě-říká tribun Procházka jménem svého lidu-utrpěla těžké škody, ale naše rozhodnutí nesmířit se s daným osudem zůstalo nenarušené.

Jugoslávie: 15 měsíců vojny.

V Jugoslávii byla snížena vojenská služba z 18 na 15 měsíců. Žádalo by se, že jihoslovanská armáda musí být proti naší s 24 měsíci služby nekvalifikovaná. Ale kupodivu, když bylo třeba, dokázala se rozhodně postavit a nezávislost své země uhájít.

Klady federalizace

Z hodonínských naftových závodů propustili v rámci zkvalitnění ekonomiky většinu vedení a velkou část kvalifikovaných techniků. Propuštěné téměř do jednoho přijaly Slovenské naftové závody. Když se to v Hodoníně dozvěděli, napsali na Slovensko rozhořčený dopis a žádali okamžité propuštění postižených. Odpověď však hodonínské soudruhy překvapila: "Přijali jsme uvedené pracovníky po zralé úvaze a na tomto rozhodnutí neholdáme nic měnit. Tón vašeho dopisu nás překvapuje - asi jste nezaznamenali, že od ledna 1969 máme v republice federalizaci a že si budete muset zvyknout nemluvit nám do našich věcí." A tak si hodonínští soudruzi zvykají, i když si těžkou mohou zvyknout zvláště na to, že ti, které propustili, mají na Slovensku všichni bez výjimky vyšší plat.

Potíže s panem prezidentem

Prezident Svoboda, který hraje obětavě roli zástěrky jak pro Husákovu vedení tak pro Moskvu, žije v iluzích, že je národem stejně vše milován jako po svém zvolení v r. 1968 a trpí mesiášskými představami, že i on zachrání rozvrácené hospodářství. Chce neustále jezdit do továren, JZD, na stavby a pro nášet tam řeči, které jsou už ovšem poznamenány stařeckou nevitou a sklerózou. Když se kdysi ve slepičárně začal najednou shánět po Dubčekovi, aby mu potvrdil jeho názory, muselo zasáhnout rozhodně předsednictvo ÚV KSČ. Příkávalo televizi, že generál Svoboda nesmí být snímán zvukově, že kameraman s ním může jet jen s výslovným svolením ÚV a že se jeho publicita má šířit spíše fotografiemi než filmem.

V té souvislosti se znovu objevují úvahy, že se novým prezidentem stane Husák a podaří-li se dogmatikům rozbit jeho skupinu, že bude vyměněn i Štrougal/jako o nástupcích se mluví o Chňoupkovi a Pavlovském/. Gen. tajemníkem by prý byl Kapek, protože Indrovi nemůže Brežněv zapomenout, že kritizoval jeho intervenci za Novotného před lednovým plénem roku 1968.

Odsouzení ostravských herců a novinářů.

V Ostravě byli začátkem února odsouzení od 3 do 20 měsíců bývalí členové divadelního klubu Waterloo a redakce časopisu Tramp, Petr Podhrazský, Petr Ullman, Ivan Binar, Josef Frajs, Edvard Schiffauer, Tomáš Sláma, Jiřina Balouchová a Hana Špačková za pobuřování a hanobení státu světové socialistické soustavy, protože na jaře 1969 hráli ve Waterloo upravenou Katajevovu hru Syn pluku, což prý znevažovalo hrdinný boj sovětské armády. Přitěžující bylo, že někteří z nich na tramském srazu r. 1970 provokovali proti ČSSR a SSSR různými povídkami a pořadem Čaj o páté přes deváté. Ke zvýšení účinku přivezli herci na tento sraz i harmonium - jak říká obžaloba, nástroj pro tramskou slezinu více než neobvyklý. Jako nepřítel byl zvláště odhalen Petr Podhrazský, "který měl už léta v pietním opatrování po předkovi dva svazky/poznámka: bylo to dvousvazkové vydání/zločinecké Hitlerovy knihy Mein Kampf." Ostravská Nová Svoboda věnovala celému případu jednu stranu svých novin z 8. února 1972 a je to čtení tak pozoruhodné, že vám je doporučujeme.

16 měsíců za výzvu ke gratulaci

V Plzni byl začátkem února odsouzen k 16 měsícům vězení Zdeněk Šumavský, bývalý pracovník Krajského osvětového střediska, protože před volbami v listopadu 1971 rozeslal rozmnožený dopis s výzvou, aby adresáti poslali Dubčekovi k jeho 50. narozeninám blahopřání. Plzeňská Pravda to v komentáři 11. 2. 1972 vysvětluje: Každý si může o sobě psát gratulace třeba stokrát denně. Jestli však z toho dělá kampaň, byť utajenou do anonymně zasílaných dopisních obálek, už to není pouze jeho věcí. Tohle ſ už je totiž úmyslná snaha ovlivňovat veřejné mínění dalších lidí.

Občané,
režim, který tvrdil, že nechce politické procesy a že nebude nikoho pronásledovat za politický názor, odhodil po volbách všechny zábrany a zahájil zuřivý kurs proti těm, kteří se odmětli pokorit. Už před volbami v listopadu byli zatčeni významní politikové a vědci, jako např. Jar. Šabata, Jan Tešar, Rudolf Battěk a L. Hejdaček, studentský funkcionář Jiří Müller a desítky dalších. Obviňují je, že šířili předvolební letáky. I kdyby to byla pravda, byli by pronásledováni jen za to, že chtěli čs. občanům připomenout pasáže z volebního zákona o právech voličů, které tisk záměrně zamlčoval. Kdy jindy mají občané vyjádřit politická stanoviska, když ne při volbách? Začátkem ledna byli zatčeni bývalí členové MČ v Brně Alfréd Černý, novinář Karel Kyncl a Jan Šling, syn člena vedení KSČ popraveného v 50. letech. - V 1. únorovém týdnu se persekuce nejen zostřila, ale nabyla nových forem. Policejní razie tentokrát nezasáhla zloděje a prostitutky jako obvykle, ale marxistickou inteligenci. Jen v Praze postihlo zatčení, výslech nebo domov. prohlídka asi 100 občanů. V samovazbách ruzyňské věznice strávili několik dní B. Slánský ml., žena vězněného Jana Šlinga / v Bratislavě byla zadržena její matka, předválečná členka strany a funkcionářka /, významní čs. vědci a profesori K. Kosík, Jar. Klofáč, Karel Kaplan, Robert Kalivoda, Luboš Sochor, F. Šamalík, historikové K. Bartošek, Josef Belda, novináři J. Hochmann, J. Dienstbier, Č. Suchý, V. Nepraš, polit. pracovníci - bývalí funkcionáři MČ KSČ v Praze Jar. Litera, Adolf Dorn, býv. vedoucí odd. svédhých informací ÚV Jan Kašpar, učitelé Vys. školy politické, malíř J. Heger a další. Protože policejní razie byla téměř bez úspěchu, musela být většina lidí propuštěna na svobodu, ale přesto jim hrozí nové věznění nebo další vyšetřování na svobodě. Ve vězení zůstali mj. K. Kaplan, K. Bartošek, J. Litera a J. Hochman. Mimořádné nebezpečí hrozí K. Kaplanovi, který jako historik a funkcionář KSČ odborně řídil práci tzv. Pillerovy komise, která prošetřila, shrnula a zhodnotila dokumenty o zločinech 50. let, a pracovníci StB, jejichž zločiny zná, ho patologicky nenávidí. Značně ohrožen je také J. Hochmann, který trpí chronickou pneumonií a před rokem se mu zhova otevřela tuberkulóza. I na dále jsou denně odváděni občané ze svých pracovišť na mnohahodinové výslechy / i celodenní / . - Bezpečnost předstírá, že odhaluje jakousi trestnou činnost. Výslechy stovek lidí však dokázaly, že hledá něco jiného: možnost pomsty za r. 1968. Někteří vyšetřovatelé se netajili záměry zatknout J. Smrkovského, ani nenávidí k A. Dubčekovi a dokonce ke G. Husákovi. Razii StB na řadě míst doprovázela vystoupení nejreakčnějších živlů, požadujících nové čistky a prověrky. Tento vývoj má logiku, kterou známe a kterou kdosi nazval roztáčejičím se mlýnem. Kruh se uzavírá nejen kolem těch, kteří otevřeně vyjadřují nesouhlas s tímto režimem. Může sevřít každého občana, náhodně a bez výběru, včetně těch, kteří jsou dnes u moci, nebo těch, kteří ~~stejně jako vyjadřují nesouhlas s tímto režimem~~ se a ní spojili v pochybné naději, že uchovají klid alespoň sobě a svým rodinám. - Víme, že otevřený odpor je v této situaci marný a vedl by jen k dalším ztrátám. Trpně přihlížet by však znamenalo přebírat vlnu, takže by pak zase mohl někdo prohlásit, že všichni neseme svůj díl. Každý z nás má určitou možnost, jak čelit persekuci přátel, známých, spolupracovníků a sousedů. Vyjádřeme pronásledovaným solidaritu, pomůžeme jejich rodinám, trvejme na dodržování zákonů, nedávejme policii větší moc, než jakou skutečně má, nepřipouštějme propouštění ze zaměstnání. Lze pomáhat i jinak: nemluvejme zbytečně o věcech, které zajímají StB. Letáky a časopisy neschováváme, ale posíláme ihned a bezpečně dál. Při výsleších nic nevíme, nic si nepamätujeme, na nic si nevzpomínáme, i kdyby se nám zdálo, že vědí všechno nebo kdyby skutečně něco věděli. Doznání nám stejně nepomůže a výpovědi poskytneme jen další zbytečné svědectví proti sobě nebo jiným. - Upozorňujeme na nebezpečný vývoj v naší zemi také mezinárodní kom. hnutí, komunisty, socialisty, demokraty a přátele ČSSR a jejich organizace: Současný režim ničí poslední zbytky občanských svobod a práv a tím, že se vydává za socialistický, ničí i socialistické ideály našich občanů. V situaci, kdy hlas čs. lidu je umlčen, křik může hlas váš přispět ke zmírnění persekuce a k tomu, aby se na osud Československa a jeho obyvatel nezapomnělo při blížících se jednáních o evropské bezpečnosti.